

כן הספקה נשק מסלתי בכמות מוגדלת ומתאימה, עד כדי הכשרת המקום להגן על עצמו עד בוא עזרה צבאית. הדאגה העיקרית שלנו עצמיו צריכה להיות נחונה לחיזוק ההגנה: הרחבת חוג המגיעים, הדרכה מתאימה, מכשירים במדה מספיקה, חנוך לצבור כח לעשות ומה לא לעשות, והרחבת פעולת האגודות הספורטיביות - הפועל והמכבי. השמירה הפנימית צריכה להתנהל ע"י מרכז ארצי. עבודהנו אנו ע"י מרכז של ההסתדרות. הוטל עלי לדבר על כך עם אסף.

ב' באלול
7 בספטמבר
שבת

דברתי עם אסף על חכניחנו. הוא מתנגד למרכז ארצי. אין לו כל אמון להתלהבותו הרגעית של סמילנסקי. גם אינו רוצה במרכז ההסתדרותי. אינו רואה אנשים מתאימים. הוא לברו ינהל גם להבא. הוא מתנגד לאנשים שנכסלו בעבודה זו או לאנשים שיכניסו סכסוכים אישיים ו"פוליטיקה". אמרתי לו שאיש אחד אינו יכול לנהל פעולה זו, ואנו רוצים שהחברים הנוספים למרכז יבחרו בהסכמם. בקשתיו להציע אנשים. אחרי סירובים והיסוסים הרובים אסר לי שהוא יוכל להציע רק אותי ואח ביילינסון. אמרתי לו ששנינו לא נוכל להתמכר לעבודה זו, ויש למצוא אנשים אחרים. אחרים אין הוא רואה... אמרתי לו שהעניין דחוק, כי מחר צריכה להיות ישיבה בירושלם אשר חרונ בשאלה זו ובקשתיו

לבוא לירושלם. אמר לי שעליו ללכת גלילה וישוב רק ביום הרביעי.
בקשתי שיחשוב ויביא לי עד היום הרביעי הצעה של מרכז.

מיד אחרי לכתו בא אצלי אליהו וספר שבאו אליו חרות
וישראל וחציעו לו חבנית רחבה של פעולה. הוא אמר להם שיפנו
אליו. לדעת אליהו אין לחשוש שיוסיפו לעבוד באופן ספרטי. הם
באו לידי הכרה שבלי התסתדרות לא יוכלו לפעול ויש מעכשיו לסמוך
על הבטחתם שיעמדו תחת משמעת צבורית.

כעבור זמן מה באו חרות, ספקטור וישראל. מאחרי ועדת
הבירור שלפני יוחר משנחים לא נפגשתי ולא נדבחי אף פעם עם ישראל.
מסרתי להם את חשובת אסף וגמרנו שנשוב לדון בשאלה לאחר שובו של
אסף.

ג' באלול
8 בספטמבר
יום א'

בבוקר נסענו ברכבת ירושלים לישיבת הוח"ל. בדרך
ראינו את הריסות חולדה והרטוב. במקור-חיים כבר החושבים חזרו
לבתיים אחדים. ברחוב יפו רואים רק יהודים. לישיבת הוח"ל בא
הפעם קהל רב. מתאכרים באו סמילנסקי, שפירא, חפץ, ליברכט.
מדבריו של סלומון: בחשעה באב פנה לקלוזנר להניא
את הצעירים מהפגנה. בליל ט' באב היה בחפלה סדר גמור - וקסט
הביע את הכרתו לשליחי הישוב על הדבר. אולם לא הצליחו לבטל את